

вать думѣтъ ни. А що можемъ да кажемъ нѣй които отъ дванадесетъ години насамъ сме очевидци и свидѣтели на неговѣтъ дѣла и поведенія?

А какво да кажемъ за другѣтъ чертъ на неговѣтъ животъ, за развратността му? И кой може исказа голѣмытъ съблазни които е причинилъ той между Христовото людетво, дѣто ся е случило да ся застои? И кой градъ или кое мѣсто, дѣто е былъ той, не може да освидѣтелствуванеговѣтъ безобразничества. Да ли Света-гора, да ли Халкы, да ли Джибалии, да ли Фенерь, да ли Брусса, да ли Ортакою, — и дѣ е былъ той че това мѣсто да не е осквернено съ мерзостното му поведеніе, и какъ не е опозорявалъ той чинѣтъ който недостойно носи и лицето на оногози който му го е далъ! Кой бы изброилъ гнусотитѣ на неговото невздржаніе? Колко невинны души сж станжли жьртва на неговото сластолюбіе, и колко домове е растроилъ той!

Много отъ неговѣтъ въ този родъ гнусны подвизы сж извѣстны на повечето отъ прислужницѣтъ на Българскѣтъ нашѣ Черквѣ на Фенерь, дѣто неговото присжтствіе е ознаменовано съ таквыж гнусны и печалны произшествія които не сж за печатъ; и отъ които за доказателство ще приведемъ онова само постыдно вѣнчаніе на еднѣ неговѣ жьртвѣ съ одного отъ прислужницѣтъ на